

Okruhy polynomů

Algebra 2

Mgr. Markéta Trnečková, Ph.D.

Palacký University, Olomouc

- **Polynom s neurčitou x** a s koeficienty z okruhu R . Množinu všech polynomů značíme $R[x]$.
Např. okruh koeficientů je \mathbb{Z} . Množina polynomů $\mathbb{Z}[x]$. Konkrétní polynom $1x$ (nebo také jen x).
- x nejsou prvky z okruhu R , nebudeme tedy psát $x = 1$
- Polynomy můžeme sčítat i násobit
- **Stupeň polynomu** – nejvyšší exponent neurčité x s nenulovým koeficientem
- Množina $R[x]$ polynomů s koeficienty z R tvoří spolu se sčítáním a násobením okruh
- R je podokruh $R[x]$
- S polynomy budeme pracovat jinak než jak znáte ze střední školy.
- Nebudeme psát $2x - 4 = 0$, protože $2x - 4$ není nulový polynom.
- Místo řešení polynomicke rovnice budeme hledat kořeny polynomu (nuly polynomu)

Definice

Nechť R je okruh. **Polynom** $f(x)$ s neurčitou x je nekonečná řada

$\sum_{i=0}^{\infty} a_i x^i = a_0 + a_1 x + a_2 x^2 + \dots$, kde $a_i \in R$ a $a_i = 0$ pro téměř všechny hodnoty i .

a_i nazýváme **koeficienty** $f(x)$.

Pokud pro nějaké $i > 0$ platí, že $a_i = 0$, tak největší taková hodnota i je **stupeň** $f(x)$.

Pokud jsou všechna $a_i = 0$, stupeň $f(x)$ je nedefinovaný.

Pokud v $f(x)$ platí $a_i = 0$ pro $i > n$, pak $f(x)$ píšeme $a_0 + a_1 x + \dots + a_n x^n$. Také vynecháváme všechny termy, pro které je a_i rovno 0.

Pokud R má jedničku ($1 \neq 0$) zapisujeme $1x^k$ jako x^k .

Prvky R se nazývají **konstantní polynomy**.

Definice

Nechť R je okruh. $f(x) = a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n + \dots$ a $g(x) = b_0 + b_1x + \dots + b_nx^n + \dots$ jsou polynomy z $R[x]$.

Pak **součet polynomů** definujeme

$$f(x) + g(x) = c_0 + c_1x + \dots + c_nx^n + \dots, \text{ kde } c_i = a_i + b_i.$$

Násobení polynomů definujeme

$$f(x)g(x) = d_0 + d_1x + \dots + d_nx^n + \dots, \text{ kde } d_n = \sum_{j=0}^n a_j b_{n-j}.$$

$\sum_{j=0}^n a_j b_{n-j}$ nemusí být rovno $\sum_{j=0}^n b_j a_{n-j}$, pokud R není komutativní.

Věta 54

Množina $R[x]$ všech polynomů s neurčitou x a s koeficienty v R tvoří spolu s operacemi sčítání a násobení (z předchozí definice) okruh.

Pokud je R komutativní, pak $R[x]$ je také komutativní.

Pokud má R jedničku $1 \neq 0$, pak 1 je také jednička pro $R[x]$.

Důkaz

Snadný. Jak bychom při důkazu postupovali?

$\mathbb{Z}[x]$ je okruh polynomů s celočíselnými koeficienty.

$\mathbb{Q}[x]$ je okruh polynomů s racionálními koeficienty.

Příklad 100

Vypočítejte součet a součin polynomů z $\mathbb{Z}_2[x]$.

$$f(x) = (x + 1) \text{ a } g(x) = (x + 1).$$

Příklad

Vypočítejte součet a součin polynomů z $\mathbb{Z}_2[x]$.

$f(x) = (x + 1)$ a $g(x) = (x + 1)$.

- $(x + 1) + (x + 1) = (1 + 1)x + (1 + 1) = 0x + 0 = 0$
- $(x + 1)(x + 1) = x^2 + (1 + 1)x + 1 = x^2 + 1$

Definice

Nechť R je okruh a x a y jsou dvě neurčité, můžeme vytvořit okruh $(R[x])[y]$, tj. okruh polynomů neurčité y s koeficienty z okruhu polynomů neurčité x s koeficienty z R .

Bez důkazu si uveďme, že $(R[x])[y] \simeq (R[y])[x]$.

Okruh polynomů dvou neurčitých x a y s koeficienty z R značíme $R[x, y]$.

Okruh polynomů n neurčitých x_i s koeficienty z R značíme $R[x_1, x_2, \dots, x_n]$.

- Pokud je D obor integrity, pak $D[x]$ je také obor integrity.
- Pokud je F těleso, $F[x]$ je obor integrity (ale ne těleso), protože x není jednotka v $F[x]$.
Neexistuje polynom $f(x) \in F[x]$ takový, že $xf(x) = 1$
- Můžeme však zkonstruovat podílové těleso $F(x)$ oboru integrity $F[x]$ (viz minulá přednáška).
- Každý prvek $F(x)$ může být reprezentován jako $\frac{f(x)}{g(x)}$ takový, že $g(x) \neq 0$.
- Analogicky definujeme $F(x_1, \dots, x_n)$ jako podílové těleso $F[x_1, \dots, x_n]$.

Věta 55 (Homomorfismus vyhodnocení)

Nechť E a F jsou tělesa taková, že $F \leq E$, $\alpha \in E$ a x je neurčitá.

Zobrazení $\phi_\alpha : F[x] \rightarrow E$ definované předpisem

$$\phi_\alpha(a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n) = a_0 + a_1\alpha + \dots + a_n\alpha^n$$

pro $(a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n) \in F[x]$ je homomorfismus $F[x] \rightarrow E$.

Důkaz

Pokud $f(x) = a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n$,

$g(x) = b_0 + b_1x + \dots + b_mx^m$,

$h(x) = f(x) + g(x) = c_0 + c_1x + \dots + c_rx^r$

Tak pro sčítání:

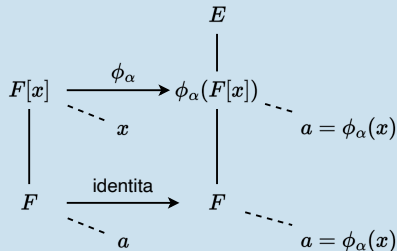
$$\phi_\alpha(f(x) + g(x)) = \phi_\alpha(h(x)) = c_0 + c_1\alpha + \dots + c_r\alpha^r,$$

$$\phi_\alpha(f(x)) + \phi_\alpha(g(x)) =$$

$$(a_0 + a_1\alpha + \dots + a_r\alpha^r) + (b_0 + b_1\alpha + \dots + b_m\alpha^m)$$

Z definice sčítání polynomů je zřejmé, že

$$\phi_\alpha(f(x) + g(x)) = \phi_\alpha(f(x)) + \phi_\alpha(g(x)).$$

Čárkované čáry jsou prvky množiny.

Důkaz (Pokračování)

Násobení:

$f(x)g(x) = d_0 + d_1x + \dots + d_sx^s$, kde $d_i = \sum_{j=0}^i a_jb_{i-j}$.

$\phi_\alpha(f(x)g(x)) = \phi_\alpha(h(x)) = d_0 + d_1\alpha + \dots + d_s\alpha^s$

$[\phi_\alpha(f(x))][\phi_\alpha(g(x))] = (a_0 + a_1\alpha + \dots + a_n\alpha^n)(b_0 + b_1\alpha + \dots + b_m\alpha^m)$

Protože $d_i = \sum_{j=0}^i a_jb_{i-j}$ tak vidíme, že

$\phi_\alpha(f(x)g(x)) = [\phi_\alpha(f(x))][\phi_\alpha(g(x))]$.

Takže ϕ_α je homomorfismus.

Příklad 101

Nechť F z předchozí věty je \mathbb{Q} a E je \mathbb{R} . Jak budou vypadat homomorfismy

$\phi_0 : \mathbb{Q}[x] \rightarrow \mathbb{R}$ a $\phi_2 : \mathbb{Q}[x] \rightarrow \mathbb{R}$?

Příklad

Nechť F z předchozí věty je \mathbb{Q} a E je \mathbb{R} . Jak budou vypadat homomorfismy $\phi_0 : \mathbb{Q}[x] \rightarrow \mathbb{R}$ a $\phi_2 : \mathbb{Q}[x] \rightarrow \mathbb{R}$?

- ϕ_0
- $\phi_0(a_0 + \dots + a_n x^n) = a_0 + a_1 0 + \dots + a_n 0^n = a_0$
- Každý polynom je zobrazen na svůj konstantní člen
- ϕ_2
- $\phi_2(a_0 + \dots + a_n x^n) = a_2 + a_1 2 + \dots + a_n 2^n$
- Např. $\phi_2(x^2 + x - 6) = 2^2 + 2 - 6 = 0$
 $x^2 + x - 6$ je v $\text{Ker}(\phi_2)$
- $x^2 + x - 6 = (x - 2)(x + 3)$
- Díky tomu, že $\phi_2(x - 2) = 2 - 2 = 0$ je $\phi_2(x^2 + x - 6) = 0$

Příklad 102

Nechť F z předchozí věty je \mathbb{Q} a E je \mathbb{C} . Jak bude vypadat homomorfismus $\phi_i : \mathbb{Q}[x] \rightarrow \mathbb{C}$?

Příklad

Nechť F z předchozí věty je \mathbb{Q} a E je \mathbb{C} . Jak bude vypadat homomorfismus $\phi_i : \mathbb{Q}[x] \rightarrow \mathbb{C}$?

- $\phi_i(a_0 + \dots + a_n x^n) = a_0 + a_1 i + \dots + a_n i^n$
- $\phi_i(x) = i$
- $\phi_i(x^2 + 1) = i^2 + 1 = 0$
 $x^2 + 1$ je v $\text{Ker}(\phi_i)$

Příklad 103

Nechť F je \mathbb{Q} a E je \mathbb{R} . Uvažujme homomorfismus $\phi_\pi : \mathbb{Q}[x] \rightarrow \mathbb{R}$?

Dá se dokázat, že $a_0 + a_1 \pi + \dots + a_n \pi^n = 0$ právě, když je $a_i = 0$ pro $i = 1, \dots, n$.

$\text{Ker}(\phi_\pi) = \{0\}$ a ϕ_π je injektivní.

Všechny polynomy s neurčitou π s racionálními koeficienty tvoří okruh isomorfní s \mathbb{Q} přirozeným způsobem s $\phi_\pi(x) = \pi$.

Definice

Nechť F a E jsou tělesa, $F \leq E$, $\alpha \in E$. $f(x) = a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n \in F[x]$.

Homomorfismus vyhodnocení z předchozí věty ϕ_α . Označme $f(\alpha)$ hodnotu

$$\phi_\alpha(f(x)) = a_0 + a_1\alpha + \dots + a_n\alpha^n.$$

Pokud $f(\alpha) = 0$, nazýváme α **kořenem** polynomu $f(x)$.

Problém hledání kořene polynomu $f(x)$ – nalezení všech α , které splňují $\phi_\alpha(f(x)) = 0$

Příklad 104

Porovnejte zadání:

- 1 Vyřešte rovnici $r^2 + r - 6 = 0$.
- 2 Najděte kořeny polynomu $x^2 + x - 6$.

Příklad

Porovnejte zadání:

- 1 Vyřešte rovnici $r^2 + r - 6 = 0$.
- 2 Najděte kořeny polynomu $x^2 + x - 6$.

1 $\{r \in \mathbb{R} \mid r^2 + r - 6 = 0\} = \{2, -3\}$

2 $\{\alpha \in \mathbb{R} \mid \phi_\alpha(x^2 + x - 6) = 0\} = \{2, -3\}$

Věta 56

Polynom $x^2 - 2$ nemá kořeny v \mathbb{Q} . $\sqrt{2} \notin \mathbb{Q}$.

Proč je toto zajímavé zjištění?

Podívejte se do skript.

Důkaz

Předpokládejme, že pro $\frac{m}{n} \in \mathbb{Q}$ ($m, n \in \mathbb{Z}$). Platí $(\frac{m}{n})^2 = 2$ a že $\gcd(m, n) = 1$.

Pak musí platit $m^2 = 2n^2$, kde $m, n \in \mathbb{Z}$.

Protože 2 dělí $2n^2$, tak musí dělit m^2 , takže musí dělit i m a $2^2 = 4$ musí dělit m^2 .

To ale znamená, že n^2 je dělitelné 2. Jelikož je to druhá mocnina, pak n musí být také dělitelné 2.

Odtud ale máme, že m i n jsou dělitelné 2 a tudíž $\gcd(m, n)$ není 1.

Věta 57

Nechť $f(x) = a_0 + a_1x + \dots + a_nx^n$ a $g(x) = b_0 + b_1x + \dots + b_mx^m$ jsou dva prvky $F[x]$, kde $a_n \neq 0$, $b_m \neq 0$ a $m > 0$.

Pak existují unikátní polynomy $q(x)$ a $r(x)$ v $F[x]$ takové, že $f(x) = g(x)q(x) + r(x)$, kde buďto $r(x) = 0$ nebo $r(x)$ má menší stupeň než m (tedy než je stupeň polynomu $g(x)$).

Porovnejte tuto větu s větou o celočíselném dělení.

Důkaz

Uvažujme množinu $S = \{f(x) - g(x)s(x) \mid s(x) \in F[x]\}$.

Pokud $0 \in S$, pak existuje $s(x)$ takové, že $f(x) - g(x)s(x) = 0$, takže $f(x) = g(x)s(x)$. V takovém případě stačí vzít $q(x) = s(x)$ a $r(x) = 0$.

Jinak $r(x)$ je prvek minimálního stupně v S , pak

$f(x) = g(x)q(x) + r(x)$ pro nějaké $q(x) \in F[x]$. Musíme ukázat, že $r(x)$ je stupně menšího než m .

Předpokládejme, že $r(x) = c_0 + c_1x + \dots + c_tx^t$ takové, že $c_t \neq 0$, $c_i \in F$

Důkaz (Pokračování)

Předpokládejme, že $r(x) = c_0 + c_1x + \dots + c_t x^t$ takové, že $c_t \neq 0$, $c_i \in F$

Pokud $t \geq m$, pak

$$f(x) - q(x)g(x) - (c_t/b_m)x^{t-m}g(x) = r(x) - (c_t/b_m)x^{t-m}g(x)$$

a to je ve tvaru

$$r(x) - (c_t x^t + \text{termy nižšího stupně}).$$

To je polynom stupně nižšího než t (stupně polynomu $r(x)$).

Ovšem polynom $f(x) - q(x)g(x) - (c_t/b_m)x^{t-m}g(x)$ můžeme zapsat

$f(x) - g(x)[q(x) - (c_t/b_m)x^{t-m}]$, takže je v S , což je v rozporu s faktem, že $r(x)$ bylo vybráno tak, aby mělo minimální stupeň v S .

Unikátnost: pokud

$f(x) = g(x)q_1(x) + r_1(x)$ a $f(x) = g(x)q_2(x) + r_2(x)$ tak odečtením dostaneme

$$g(x)[q_1(x) - q_2(x)] = r_2(x) - r_1(x)$$

Bud' to je $r_2(x) - r_1(x) = 0$ nebo je stupeň $r_2(x) - r_1(x)$ menší než stupeň $g(x)$. To může platit pouze pokud $q_1(x) - q_2(x) = 0$, takže $q_1(x) = q_2(x)$. Také tedy musí platit, že

$$r_2(x) - r_1(x) = 0 \text{ tedy } r_1(x) = r_2(x).$$

Příklad 105

Nechť $f(x) = x^4 - 3x^3 + 2x^2 + 4x - 1$ a $g(x) = x^2 - 2x + 3$ jsou polynomy v $\mathbb{Z}_5[x]$. Najděte polynomy $q(x)$ a $r(x)$ tak, aby $f(x) = q(x)g(x) + r(x)$. ($r(x)$ má menší stupeň než 2).

Příklad

Necht' $f(x) = x^4 - 3x^3 + 2x^2 + 4x - 1$ a $g(x) = x^2 - 2x + 3$ jsou polynomy v $\mathbb{Z}_5[x]$. Najděte polynomy $q(x)$ a $r(x)$ tak, aby $f(x) = q(x)g(x) + r(x)$. ($r(x)$ má menší stupeň než 2).

- Vydělíme polynom $f(x)$ polynomem $g(x)$ znáte ze střední školy
- $(x^4 - 3x^3 + 2x^2 + 4x - 1) : (x^2 - 2x + 3) = x^2 + \dots$
 $x^2(x^2 - 2x + 3) = x^4 - 2x^3 + 3x^2$
 $(x^4 - 3x^3 + 2x^2 + 4x - 1) - (x^4 - 2x^3 + 3x^2) = (-x^3 - x^2 + 4x - 1)$
- $(-x^3 - x^2 + 4x - 1) : (x^2 - 2x + 3) = -x + \dots$
 $-x(x^2 - 2x + 3) = -x^3 + 2x^2 - 3x$
 $(-x^3 - x^2 + 4x - 1) - (-x^3 + 2x^2 - 3x) = (-3x^2 + 7x - 1)$ Pozor jsme v \mathbb{Z}_5
 $= (-3x^2 + 2x - 1)$
- $(-3x^2 + 2x - 1) : (x^2 - 2x + 3) = -3 + \dots$
 $-3(x^2 - 2x + 3) = -3x^2 - 6x - 9 = -3x^2 + x - 4$
 $(-3x^2 + 2x - 1) - (-3x^2 + x - 4) = x + 3$ Toto už je polynom nižšího stupně než 2
- Řešení: $q(x) = x^2 - x - 3$, $r(x) = x + 3$

Důsledek 17

Prvek $a \in F$ je kořen $f(x) \in F[x]$, právě když $x - a$ je dělitel $f(x)$ v $F[x]$.

Důkaz

Předpokládejme, že pro $a \in F$ máme $f(a) = 0$. Dle věty 57 existují $q(x)$ a $r(x)$ takové, že $f(x) = (x - a)q(x) + r(x)$ $r(x)$ je stupně nižšího než 1, tedy je to nějaká konstanta c

Aplikací homomorfismu vyhodnocení ϕ_a dostaneme

$$0 = f(a) = 0q(a) + c$$

Tedy c musí být rovno 0 a $f(x) = (x - a)q(x)$, což ale znamená, že $(x - a)$ je dělitel $f(x)$.

Naopak, pokud $(x - a)$ je faktor $f(x)$ v $F[x]$, kde $a \in F$, pak aplikací ϕ_a na $f(x) = (x - a)q(x)$ dostaneme $f(a) = 0q(a) = 0$.

Příklad 106

Nechť $f(x) = x^4 + 3x^3 + 2x + 4$ je polynom v $\mathbb{Z}_5[x]$. Určete, zda je 1 kořen polynomu.

Využijte předchozí důsledek.

Příklad

Necht' $f(x) = x^4 + 3x^3 + 2x + 4$ je polynom v $\mathbb{Z}_5[x]$. Určete, zda je 1 kořen polynomu.

- Dle předchozího důsledku bychom měli být schopni vyjádřit $f(x) = (x - 1)q(x)$.
- $(x^4 + 3x^3 + 2x + 4) : (x - 1) = x^3 + 4x^2 + 4x + 1$
- Ano, 1 je kořenem. $f(x) = (x - 1)(x^3 + 4x^2 + 4x + 1)$

- I polynom $x^3 + 4x^2 + 4x + 1$ má kořen 1
 $(x^3 + 4x^2 + 4x + 1) : (x - 1) = x^2 + 4$
 $(x^3 + 4x^2 + 4x + 1) = (x - 1)(x^2 + 4)$
- Polynom $x^2 + 4$ má také kořen 1
 $(x^2 + 4) : (x - 1) = x + 1$
- $f(x) = (x - 1)^3(x + 1)$

Důsledek 18

Nenulový polynom $f(x) \in F[x]$ stupně n může mít nejvýše n kořenů v F .

Důkaz

Z důsledku 17 víme, že pokud $a_1 \in F$ je kořen polynomu $f(x)$, pak $f(x) = (x - a_1)q_1(x)$, kde zjevně je stupeň $q_1(x)$ $n - 1$.

Dále pokud a_2 je kořen $q_1(x)$ pak $f(x) = (x - a_1)(x - a_2)q_2(x)$, kde $q_2(x)$ má stupeň $n - 2$

...

$f(x) = (x - a_1)(x - a_2) \dots (x - a_r)q_r(x)$, kde $q_r(x)$ nemá další kořeny.

Protože stupeň $f(x)$ je n , nejvýše n faktorů $(x - a_i)$ se může vyskytovat na pravé straně, takže $r \leq n$.

Pokud $b \neq a_i$ pro $i = 1, \dots, r$ a $b \in F$, tak

$f(b) = (b - a_1) \dots (b - a_r)q_r(b) \neq 0$, protože F nemá dělitele nuly a žádný z $b - a_i$ ani $q_r(b)$ není nula.

Takže a_i , pro $i = 1, \dots, r \leq n$ jsou všechny kořeny polynomu $f(x) \in F[x]$.

Důsledek 19

Pokud G je konečná podgrupa multiplikativní grupy $\langle F^, \cdot \rangle$ komutativního tělesa F , pak G je cyklická.*

Multiplikativní grupa nenulových prvků konečného komutativního tělesa je konečná.

Důkaz

G je konečná abelovská grupa. Dle věty 26 (Základní věta konečně generovaných abelovských grup) je isomorfní s $\mathbb{Z}_{d_1} \times \cdots \times \mathbb{Z}_{d_r}$, kde každé d_i je mocnina prvočísla.

Uvažujme každou \mathbb{Z}_{d_i} jako cyklickou grupu řádu d_i v multiplikativní notaci.

Nechť m je nejmenší společný násobek všech d_i pro $i = 1, \dots, r$. $m \leq d_1 d_2 \dots d_r$.

Pokud $a_i \in \mathbb{Z}_{d_i}$, tak $a_i^{d_i} = 1$, takže $a_i^m = 1$, protože d_i dělí m .

Takže pro všechna $\alpha \in G$ máme $\alpha^m = 1$, takže každý prvek G je kořen $(x^m - 1)$.

Ale G má $d_1 d_2 \dots d_r$ prvků, zatímco $(x^m - 1)$ může mít nejvýše m kořenů v G (dle předchozího důsledku). Takže $m \geq d_1 d_2 \dots d_r$.

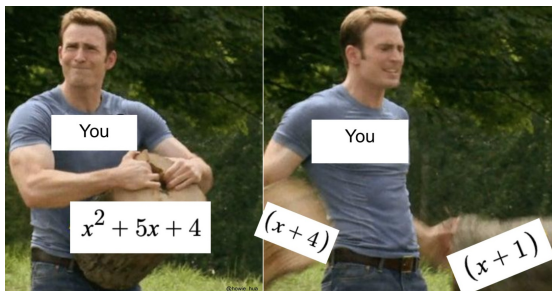
Dostáváme tedy, že $m = d_1 d_2 \dots d_r$ a tedy prvočísla d_1, d_2, \dots, d_r jsou různé a G je isomorfní s cyklickou grupou \mathbb{Z}_m .

Definice

Nekonstantní polynom $f(x) \in F[x]$ je **nedělitelný nad F** (též **ireducibilní nad F**), pokud nemůže být vyjádřen jako součin $g(x)h(x)$ dvou polynomů $g(x)$ a $h(x) \in F[x]$ tak, aby oba měly nižší stupeň než $f(x)$.

Jinak je **dělitelný nad F** (též **reducibilní nad F**).

Polynom může být ireducibilní nad tělesem F , ale nad jiným tělesem (které obsahuje F) může být dělitelný.

Příklad 107

*Ukázali jsme, že $x^2 - 2 \in \mathbb{Q}[x]$ nemá žádné kořeny v \mathbb{Q} , takže je nedělitelný nad \mathbb{Q} .
Je dělitelný nad \mathbb{R} ($x^2 - 2 \in \mathbb{R}[x]$)?*

Příklad

Ukázali jsme, že $x^2 - 2 \in \mathbb{Q}[x]$ nemá žádné kořeny v \mathbb{Q} , takže je nedělitelný nad \mathbb{Q} .
Je dělitelný nad \mathbb{R} ($x^2 - 2 \in \mathbb{R}[x]$)?

- Ano

$$(x^2 - 2) = (x - \sqrt{2})(x + \sqrt{2})$$

Příklad 108

Jak vypadají jednotky v $F[x]$?

Příklad

Jak vypadají jednotky v $F[x]$?

- **Jednotka** = prvek, který má multiplikační inverzi
- Jednotky v $F[x]$ jsou právě všechny nenulové prvky F
- Polynom, který je nedělitelný nad F můžeme tedy také definovat jako nekonstantní polynom $f(x) \in F[x]$ takový, že pro jakoukoli faktorizaci $f(x) = g(x)h(x)$ v $F[x]$ platí, že $g(x)$ nebo $h(x)$ je jednotka

Příklad 109

Ukažte, že $f(x) = x^3 + 3x + 2$ v $\mathbb{Z}_5[x]$ je nedělitelný nad \mathbb{Z}_5 .

Příklad

Ukažte, že $f(x) = x^3 + 3x + 2$ v $\mathbb{Z}_5[x]$ je nedělitelný nad \mathbb{Z}_5 .

- Pokud by byl faktorizován v $\mathbb{Z}_5[x]$ na polynomy nižšího stupně, existoval by lineární faktor ve tvaru $x - a$ pro nějaké $a \in \mathbb{Z}_5$.
- Pak by $f(a) = 0$ dle důsledku 17
 $f(0) = 2, f(1) = 1, f(2) = 1, f(3) = f(-2) = -2 = 3, f(4) = f(-1) = -2 = 3$
- Což ukazuje, že $f(x)$ nemá kořen v \mathbb{Z}_5 , je tedy nedělitelná nad \mathbb{Z}_5
- Takto se dá testovat prakticky jen kvadratické a kubické polynomy nad konečnými tělesy s malým počtem prvků.

Věta 58

*Nechť $f(x) \in F[x]$ je polynom stupně 2 nebo 3.
Pak je $f(x)$ dělitelný nad F , právě když má kořen v F .*

Důkaz

Pokud $f(x)$ je dělitelný nad F , tak $f(x) = g(x)h(x)$, kde stupně $g(x)$ a $h(x)$ jsou oba stupně menší než $f(x)$.

Protože $f(x)$ je kvadratický, nebo kubický polynom, tak $g(x)$ nebo $h(x)$ musí být stupně 1.

Řekněme, že je to $g(x)$ a ten je tedy ve tvaru $(x - a)$.

Pak $g(a) = 0$, což nám dává, že $f(a) = 0$, takže $f(x)$ má kořen v F .

Opačný směr vyplývá z důsledku 17.

Věta 59

Pokud $f(x) \in \mathbb{Z}[x]$, tak se $f(x)$ dá rozložit na polynomy nižších stupňů $r(x)$ a $s(x)$ v $\mathbb{Q}[x]$, právě když má takovou faktorizaci s polynomy stejných stupňů $r(x)$ a $s(x)$ v $\mathbb{Z}[x]$.

Důkaz

Vynechán.

Důsledek 20

Pokud $f(x) = x^n + a_{n-1}x^{n-1} + \dots + a_0$ je v $\mathbb{Z}[x]$, $a_0 \neq 0$ a $f(x)$ má kořen v \mathbb{Q} , tak má kořen m v \mathbb{Z} a m musí dělit a_0 .

Důkaz

Pokud $f(x)$ má kořen a v \mathbb{Q} , pak $f(x)$ má lineární faktor $x - a$ v $\mathbb{Q}[x]$. Dle věty 58, $f(x)$ má faktorizaci s lineárním faktorem v $\mathbb{Z}[x]$, takže pro nějaké $m \in \mathbb{Z}$ musí platit $f(x) = (x - m)(x^{n-1} + \dots + a_0/m)$. Takže a_0/m je v \mathbb{Z} , takže m dělí a_0 .

Příklad 110

Předchozí důsledek nám dává další důkaz nedělitelnosti $x^2 - 2$ nad \mathbb{Q} .

Protože $x^2 - 2$ se netriviálně faktorizuje v $\mathbb{Q}[x]$, právě když má kořen v \mathbb{Q} . (věta 58)

$x^2 - 2$ má kořen v \mathbb{Q} , právě když má kořen v \mathbb{Z} . (důsledek 20)

Navíc jediné možnosti jsou ± 1 a ± 2 (dělitelé 2)

Snadno ověříme, že ani jedno není kořen $x^2 - 2$.

Příklad 111

Ukažte, že $f(x) = x^4 - 2x^2 + 8x + 1$ je v $\mathbb{Q}[x]$ nedělitelný nad \mathbb{Q} .

Příklad

Ukažte, že $f(x) = x^4 - 2x^2 + 8x + 1$ je v $\mathbb{Q}[x]$ nedělitelný nad \mathbb{Q} .

- Pokud $f(x)$ má lineární faktor v \mathbb{Q} , pak má kořen v \mathbb{Z} a dle důsledku 20 tento kořen musí být dělitel 1 v \mathbb{Z}
- Jediná taková čísla jsou 1 a -1
 $f(1) = 8$, $f(-1) = -8$
- Pokud se $f(x)$ dá rozložit na dva kvadratické faktory v $\mathbb{Q}[x]$, pak dle věty 59 má faktorizaci $(x^2 + ax + b)(x^2 + cx + d)$ v $\mathbb{Z}[x]$
- Porovnáním koeficientů mocnin x zjistíme, že
 $bd = 1$, $ad + bc = 8$, $ac + b + d = -2$, $a + c = 0$ pro celá čísla $a, b, c, d \in \mathbb{Z}$
- Z $bd = 1$ vidíme, že buď $b = d = 1$ nebo $b = d = -1$
- Jelikož se $b = d$, pak $ad + bc = d(a + c) = 8$
- Ale to je nemožné, protože $a + c = 0$
- Takže faktorizace je nemožná, polynom je nedělitelný nad \mathbb{Q}

Věta 60 (Eisensteinovo kritérium)

Nechť p je prvočíslo. Předpokládejme, že $f(x) = a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \dots + a_0$ je v $\mathbb{Z}[x]$ a $a_n \not\equiv 0 \pmod{p}$, ale $a_i \equiv 0 \pmod{p}$ pro všechna $i < n$ a $a_0 \not\equiv 0 \pmod{p^2}$. Pak $f(x)$ je nedělitelný nad \mathbb{Q} .

Důkaz

Dle věty 59 jen potřebujeme ukázat, že $f(x)$ se nedá faktorizovat na polynomy nižšího stupně v $\mathbb{Z}[x]$. Pokud

$$f(x) = (b_r x^r + \dots + b_0)(c_s x^s + \dots + c_0)$$

je faktorizace v $\mathbb{Z}[x]$, kde $b_r \neq 0$, $c_s \neq 0$ a $r, s < n$, tak $a_0 \not\equiv 0 \pmod{p^2}$ implikuje, že b_0 a c_0 nejsou oba kongruentní s 0 modulo p .

Předpokládejme, že $b_0 \not\equiv 0 \pmod{p}$ a $c_0 \equiv 0 \pmod{p}$. Dále $a_n \not\equiv 0 \pmod{p}$ implikuje, že $b_r, c_s \not\equiv 0 \pmod{p}$, protože $a_n = b_r c_s$.

Nechť m je nejmenší hodnota k taková, že $c_k \not\equiv 0 \pmod{p}$, pak

$$a_m = b_0 c_m + b_1 c_{m-1} + \dots + \begin{cases} b_m c_0 & \text{pokud } r \geq m \\ b_r c_{m-r} & \text{pokud } r < m \end{cases}$$

Důkaz (Pokračování)

$$a_m = b_0 c_m + b_1 c_{m-1} + \dots + \begin{cases} b_m c_0 & \text{pokud } r \geq m \\ b_r c_{m-r} & \text{pokud } r < m \end{cases}$$

Fakt, že b_0 ani c_m nejsou kongruentní s 0 modulo p a c_{m-1}, \dots, c_0 jsou všechny kongruentní s 0 modulo p , implikuje, že $a_m \not\equiv 0 \pmod{p}$, takže $n = m$.

V důsledku toho platí $s = n$, což je v rozporu s předpokladem $s < n$ (že faktorizace je netriviální).

Příklad 112

Rozhodněte, zda je $25x^5 - 9x^4 - 3x^2 - 12$ dělitelný nad \mathbb{Q} .

Příklad

Rozhodněte, zda je $25x^5 - 9x^4 - 3x^2 - 12$ dělitelný nad \mathbb{Q} .

- Dle předchozí věty
- Vezměme $p = 3$
- $25 \equiv 1 \pmod{3}$ $a_n \not\equiv 0 \pmod{p}$
- $-9, -3 - 12 \equiv 0 \pmod{3}$ $a_i \equiv 0 \pmod{p}$ pro všechna $i < n$
- $-12 \not\equiv 0 \pmod{9}$ $a_0 \not\equiv 0 \pmod{p^2}$
- Polynom je nedělitelný nad \mathbb{Q}

Důsledek 21

Nechť p je prvočíslo. Polynom

$\Phi_p(x) = \frac{x^p-1}{x-1} = x^{p-1} + x^{p-2} + \dots + x + 1$ p -tý cyklotomický polynom je nedělitelný nad \mathbb{Q} .

Důkaz

Dle věty 59 potřebujeme uvažovat pouze faktorizace v $\mathbb{Z}[x]$. Použijeme homomorfismus vyhodnocení $\phi_{x+1}(f(x))$ jako $f(x+1)$ pro $f(x) \in \mathbb{Q}[x]$.

Nechť $g(x) = \Phi_p(x+1) = \frac{(x+1)^p-1}{(x+1)-1} = \frac{x^p + \binom{p}{1}x^{p-1} + \dots + px}{x}$

Koeficient u x^{p-r} pro $0 < r < p$ je binomický koeficient $\binom{p}{r} = \frac{p!}{r!(p-r)!}$, který je dělitelný p , protože p dělí $p!$, když $0 < r < p$. Takže

$g(x) = x^{p-1} + \binom{p}{1}x^{p-2} + \dots + p$

splňuje Eisensteinovo kritérium (Věta 60) pro prvočíslo p a tedy je nedělitelný nad \mathbb{Q} .

Ale kdyby $\Phi_p(x) = h(x)r(x)$ byla netriviální faktorizace $\Phi_p(x)$ v $\mathbb{Z}[x]$, tak

$\Phi_p(x+1) = g(x) = h(x+1)r(x+1)$

by dala netriviální faktorizaci $g(x)$ v $\mathbb{Z}[x]$. Takže $\Phi_p(x)$ musí být také nedělitelný nad \mathbb{Q} .

Definice

Pro $f(x), g(x) \in F[x]$ říkáme, že $g(x)$ **dělí** $f(x)$ v $F[x]$ pokud existuje $q(x) \in F[x]$ takový, že $f(x) = g(x)q(x)$.

Věta 61

Nechť $p(x)$ je nedělitelný polynom v $F[x]$.

Pokud $p(x)$ dělí $r(x)s(x) \in F[x]$, tak $p(x)$ dělí $r(x)$ nebo $p(x)$ dělí $s(x)$.

Pokud r a s jsou nesoudělná a pokud r dělí sm , pak r dělí m .

Důsledek 22

Pokud $p(x)$ je nedělitelný polynom v $F[x]$ a $p(x)$ dělí součin $r_1(x) \dots r_n(x)$ pro $r_i \in F[x]$, pak $p(x)$ dělí $r_i(x)$ pro alespoň jedno i .

Důkaz

Indukcí dokážeme z předchozí věty.

Věta 62

Pokud je F komutativní těleso, tak každý nekonstantní polynom $f(x) \in F[x]$ může být faktorizován v $F[x]$ na součin nedělitelných polynomů – ten je unikátní až na jejich pořadí a jednotkové faktory v F (nenulové konstanty).

Důkaz

Nechť $f(x) \in F[x]$ je nekonstantní polynom. Pokud je dělitelný nad F , pak $f(x) = g(x)h(x)$, kde $g(x)$ a $h(x)$ mají nižší stupně než $f(x)$.

Pokud $g(x)$ a $h(x)$ jsou nedělitelné, skončíme.

Jinak se alespoň jeden faktorizuje na polynomy nižších stupňů. Pokračováním tohoto procesu dojdeme k faktorizaci

$f(x) = p_1(x)p_2(x) \dots p_r(x)$, kde $p_i(x)$ jsou nedělitelné pro $i = 1, 2, \dots, r$.

Potřebujeme ukázat unikátnost. Předpokládejme

$f(x) = p_1(x)p_2(x) \dots p_r(x) = q_1(x)q_2(x) \dots q_s(x)$

jsou dvě faktorizace $f(x)$ do nedělitelných polynomů.

Důkaz (Pokračování)

$$f(x) = p_1(x)p_2(x)\dots p_r(x) = q_1(x)q_2(x)\dots q_s(x)$$

jsou dvě faktorizace $f(x)$ do nedělitelných polynomů.

Dle důsledku 22 $p_1(x)$ dělí nějaký $q_j(x)$ Bez újmy na obecnosti $q_1(x)$

Protože $q_1(x)$ je nedělitelný, $q_1(x) = u_1p_1(x)$, kde $u_1 \neq 0$, ale je v F (je to jednotka)

Pak nahrazením $u_1p_1(x)$ za $q_1(x)$ a zkrácením dostaneme

$$p_2(x)\dots p_r(x) = u_1q_2(x)\dots q_s(x)$$

Podobně $q_2(x) = u_2p_2(x)$, takže

$$p_3(x)\dots p_r(x) = u_1u_2q_3(x)\dots q_s(x)$$

Pokračováním dostaneme

$$1 = u_1u_2\dots u_rq_{r+1}(x)\dots q_s(x)$$

Toto je možné pouze pro $s = r$, takže ta rovnice je vlastně $1 = u_1u_2\dots u_r$

Takže nedělitelné faktory $p_i(x)$ a $q_j(x)$ jsou tytéž, až na pořadí a jednotkové faktory.